

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IVKa654/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 28 marca 2019r. sygn. IIK734/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obraży przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na wydaniu zaskarżonego wyroku w braku skargi uprawnionego oskarżyciela,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Na wstępie sąd odwoławczy zauważa, iż podniesiony zarzut polegający na wydaniu zaskarżonego orzeczenia wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela (zakwalifikowany przez obrońców,		

jako naruszający art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 k.p.k. w zw. z art. 14 § 1 k.p.k.) w istocie jest zarzutem, o jakim mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i stanowi ewentualną bezwzględnie przyczynę odwoławczą. Wbrew jednak stanowisku apelantów Sąd Rejonowy dokonując zmiany opisu czynu i uznając oskarżoną U. D. (1) za winną popełnienia przestępstwa, o jakim mowa w art. 286 § 1 k.k., w miejsce dwóch czynów zakwalifikowanych w akcie oskarżenia jako czyny: z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2010r. o wyrobach medycznych oraz z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, nie wyszedł poza granice określone aktem oskarżenia. Granice zaskarżenia są utrzymane dopóty, dopóki dotyczą tego samego zdarzenia historycznego, a więc dopóki nadal oceną sądu pozostaje ten sam zespół zachowań sprawcy. Literatura wskazuje tu na takie wyznaczniki granicy skargi jak: podmiot przestępstwa, przedmiot ochrony prawnej, czas i miejsce czynu, czy tożsamość pokrzywdzonego. W jednym z cytowanych przez apelanta orzeczeń wskazywano także na tożsamy zamiar sprawcy. Identyfikacja w/w elementów tak długo natomiast jest zachowana, jak długo pomiędzy opisami czynu zarzuconego i przypisanego sprawcy nie zachodzą tak istotne różnice, że według życiowej oceny nie można już ich uznać za określenie tego samego zdarzenia faktycznego (historycznego). Obrońca podniósł, iż przestępstwo wprowadzenia do obrotu oraz użytkowania wyrobu medycznego w określony sposób mogący wprowadzać w błąd osoby trzecie, czy udzielania

świadczeń zdrowotnych bez uprawnień, są zasadniczo odmienne od przestępstwa oszustwa. Taki wniosek - choć co do zasady wydaje się logiczny, jest nieuprawniony i bardzo pobieżny, albowiem nie oddaje istoty przedmiotowej sprawy. Ocena apelanta jest subiektywna, a elementy zarzuczonego czynu potraktowane bardzo wybiórczo. Nie jest bowiem tak, jak stara się to wykazać apelant, iż U. D. (1) zarzucono jedynie wprowadzenie do obrotu i użytkowania określonych urządzeń oraz udzielania świadczeń zdrowotnych bez uprawnień. Oskarżonej zarzucono działanie polegające na wprowadzaniu do obrotu i udostępniania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, wycofanego z obrotu i użytkowania określonego takiego wyrobu medycznego, którego nazwa, oznakowanie lub jego instrukcja jego używania mogły wprowadzić w błąd, co do prawdziwych jego właściwości i prawdziwego działania. Tym samym, już w opisie czynu z pkt I aktu oskarżenia, oskarżyciel zarzucił U. D. zachowanie, które samo w sobie nosiło znamiona wprowadzania w błąd klientów firmy, którym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej oskarżona udostępniała wyrób (z opisu czynu II wynika, iż poprzez diagnozowanie pacjentów przy pomocy urządzenia o nazwie (...) współpracującego ze słuchawkami i ich leczenie polegające na podpinaniu pod urządzenie D. (...)). Dodatkowo oskarżonej zarzucono (pkt II aktu oskarżenia), iż działała w bardzo charakterystyczny sposób tj.: w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a przy tym udzielała bez uprawnień świadczeń

zdrowotnych pokrzywdzonej. Sąd Okręgowy zważył, iż sam czyn z art. 58 ust. 2 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, nie wymaga działania ze z góry powziętym zamiarem uzyskania korzyści majątkowej, lecz jedynie przewiduje odpowiedzialność za zachowanie podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej albo poprzez wprowadzenie w błąd, co do posiadania uprawnienia. Opis czynu z pkt II zarzucony U. D. przewidywał natomiast dwa bardzo charakterystyczne jego elementy jak działanie "ze z góry powziętym zamiarem", a ponadto "w celu osiągnięcia korzyści majątkowej", dalej natomiast opisywał na czym konkretnie polegało zachowanie U. D. podjęte w takim dokładnie celu tj. na udzielaniu świadczeń zdrowotnych E. K. (1) poprzez diagnostykę i leczenie chorej, polegające na wykonaniu kilkunastu zabiegów przy użyciu określonych urządzeń, przez co oskarżona uzyskała korzyść majątkową w kwocie 1600 zł. (łącznie kwota zapłacona oskarżonej przez E. K. za wykonywanie świadczeń). Tym samym uznanie oskarżonej za winną - w miejsce tych dwóch czynów - przestępstwa oszustwa nie wychodzi poza ramy tego samego zdarzenia faktycznego. Chodzi dokładnie o te same zabiegi podejmowane wobec E. K., wykonywane w tym samym miejscu i czasie, tymi samymi urządzeniami wycofanymi z obrotu, których nazwy, oznakowanie lub instrukcje wprowadziły w błąd pokrzywdzoną i jej męża (osoby obecne podczas pierwszej wizyty), co do prawdziwych ich właściwości i działania, a które to zachowania oskarżona podejmowała ze z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskując tą korzyść w tej samej kwocie,

która została już wymieniona z zarzucie. Reasumując: oskarżonej zarzucono, że działając ze z góry powziętym zamiarem dla osiągnięcia materialnych korzyści majątkowej, nie mając ku temu uprawnień zawodowych, podejmowała diagnostykę i leczenie pokrzywdzonej urządzeniami, które były nie powinny znajdować się z obrocie i w sytuacji, gdy wymienione cechy tej działalności (podjęcie się diagnostyki i leczenia, nazwy używanych wyrobów etc.) mogły wprowadzać w błąd klientów oskarżonej, w tym E. K. i jej męża, a dodatkowo uzyskała korzyść majątkową równą kwocie zapłaconej za wizyty w jej gabinecie. Właśnie z tego powodu w ocenie sądu odwoławczego rozsądna życiowa ocena sprawia, iż czyny zarzucane w akcie oskarżenia są tym samym, który zbiorczo przypisano U. D. w pkt 1 wyroku. Oskarżona działała ze z góry powziętym zamiarem uzyskania korzyści majątkowej i uzyskała ją na skutek tego, iż wprowadziła w błąd E. K. i jej męża, co do prawdziwych możliwości diagnozowania i leczenia przez siebie w ramach prowadzonej działalności choroby E. K., którym był zaawansowany nowotwór.

Wniosek

Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej U. D. od zarzucanych jej czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Wobec ustalenia, iż sąd rejonowy nie wyszedł poza granice skargi uprawnionego oskarżyciela, w sprawie nie zaistniały podstawy ani do uchylecia, ani zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. i art. 442 § 3 k.p.k.,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie wydanego w sprawie II K 418/17 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w żaden sposób nie naruszało zasady swobodnej oceny dowodów, o jakiej mowa w art. 7 k.p.k. w szczególności nie ograniczało jej zastosowania przez sąd I instancji, który ponownie rozpoznawał sprawę U. D.. Istotnie w uzasadnieniu orzeczenia wydanego w sprawie IV Ka 576/18 sąd odwoławczy zawarł sformułowanie, iż "nie pozostawia wątpliwości", że oskarżona prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą U. D. (1) (...) doprowadziła E. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1600 złotych, poprzez wprowadzenie jej w błąd co do tego, iż urządzenie D. C. Z. ma charakter urządzenia medycznego, która umożliwia diagnozę oraz leczenia schorzeń, dopuściła się czynu oszustwa. Była to ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonana przez skład sądzący w sprawie IV Ka 576/18 i wnioski wyciągnięte przez ten sąd i tylko ten. W żadnym jednak</p>		

wypadku taki wniosek nie oznaczał związania sądu I instancji, przy ponownym rozpoznawaniu sprawy, do uznania U. D. za winną czynu z art. 286 § k.k. Już choćby także zapis zawarty w końcowej części uzasadnienia ze sprawy IV Ka 576/18 wprost wskazuje, iż sąd ten uchyla wyrok i przekazuje sprawę "nie przesądzając rozstrzygnięcia", a więc ostatecznie pozostawiając ocenie sądu meriti, który będzie ponownie rozpoznawał sprawę, czy oskarżona jest niewinna, czy też jest winna oraz jakiego czynu. Sąd odwoławczy zważył, iż apelant nie dostrzega tego, iż aktualnie uchylenie wyroku uniewinniającego (a takim był wyrok wydany w sprawie II K 418/17) następuje nie wtedy, gdy trzeba przykładowo zlecić sądowi I instancji: uzupełnienie materiału dowodowego, sprawdzenie i wyjaśnienie nasuwających się wątpliwości, przeprowadzenie określonych dowodów, ponowne rozważenie już zebranych etc. i rozważenie ewentualnego skazania, lecz jedynie wtedy, gdy w ocenie tego sądu należy wydać wyrok skazujący sprawcę. Taki sens ma zmiana podstaw uchylenia wyroku uniewinniającego, jaką ustawodawca wprowadził z dniem 1 lipca 2015r. i aktualne brzmienie przepisów art. 440 k.p.k. w zw. art. 437 par 2 k.p.k. Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w przypadkach określonych w art. 439 k.p.k. i art. 454 par 1 k.p.k., a w sprawie IV Ka 576/18 zachodził właśnie wypadek, o jakim mowa w art. 454 par 1 k.p.k. Potwierdzeniem powyższego może być wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2018 r. wydany w sprawie IV KS 4/18. W wypadku wyroku uniewinniającego,

umarzającego lub warunkowo umarzającego postępowanie, gdy zachodzą podstawy do skazania, orzeczenie sądu odwoławczego może być wyłącznie kasatoryjne (art. 454 § 1 KPK) (opubl. OSNKW 2018/7/51; Biuletyn SN 2018/7; KZS 2018/7-8/41; OSP 2019/6/61). W przywołanym wyżej wyroku czytamy: Jeżeli w realiach rozpoznawanej sprawy przeszkodą do wydania reformatoryjnego orzeczenia była kategoriyczna regulacja art. 454 § 1 KPK, to sąd odwoławczy powinien to wyraźnie zaakcentować w swych pisemnych wywodach (- a co uczynił właśnie w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie IV Ka 576/18). Z całą mocą należy podkreślić, że taka przyczyna uchylecia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania jest wypadkiem odrębnym od tego, który określony został w art. 437 § 2 in fine KPK - konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości. Wydanie wyroku w oparciu o podstawę z art. 454 § 1 KPK może nastąpić jedynie wówczas, gdy ocena realiów sprawy dokonana przez sąd odwoławczy doprowadzi do wniosku, że zachodzi potrzeba rozważenia wydania wyroku skazującego, a do takiego rozstrzygnięcia ze względu na zakaz określony w tym przepisie, sąd drugiej instancji nie jest uprawniony. I dalej: Stwierdzona przez sąd odwoławczy konieczność uzupełnienia materiału dowodowego, gdy przedmiotem kontroli jest wyrok uniewinniający powoduje, że w świetle art. 437 § 2 zdanie drugie KPK uchylecie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić tylko w wypadku wskazanym w art. 454 § 1 KPK To zaś wymaga wykazania przez sąd odwoławczy, że ISTNIEJĄ PODSTAWY DO SKAZANIA, ale

<p>tego nie można uczynić w postępowaniu odwoławczym (opubl. Legalis Numer 1765461). Tym samym, to właśnie wyciągnięcie przez sąd odwoławczy w sprawie IV Ka 576/18 jednoznacznego wniosku, iż prawidłowym jest wydanie wobec U. D. wyroku skazującego za określony czyn, uzasadniało przyjęcie, iż wobec reguły ne peius zaskarżony wyrok należy uchylić. Na marginesie sąd odwoławczy podnosi, iż nie są mu znane żadne dodatkowe okoliczności dotyczące związków rodzinnych pomiędzy referentami w sprawie, które uzasadniałyby zasadność podnoszonego zarzutu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej U. D., ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec ustalenia, iż sąd rejonowy dokonał oceny zgromadzonych dowodów w sposób swobodny i zgodny w treścią art. 7 k.p.k., w sprawie nie zaistniały podstawy ani do uchylenia, ani zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej. Brak także przesłanek, o jakich mowa w art. 437 § 2 k.p.k. warunkujących jego uchylenie.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na nieprawidłowej ocenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	materiału dowodowego tj. zeznań świadka K. K.,	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Ocena zeznań świadka K. K. nie wykracza poza ramy wynikające z treści art. 7 k.p.k. Należy pamiętać, iż świadek składał zeznania kilkakrotnie, a przy tym w istocie mógł być dodatkowo pytany przez osoby go przesłuchujące o nieco inne kwestie, albowiem pierwotnie śledztwo prowadzono w innym kierunku tj. w kierunku czynu, o jakim mowa w art. 160 k.k. Właśnie z tego powodu oraz w sytuacji niewątpliwego cierpienia odczuwanego po stracie najbliższej osoby, nie budzi wątpliwości, iż pierwsze z zeznań świadka skupiały się właśnie na kwestiach związanych z leczeniem E. K. (1) (tym, jak kobieta się czuła po zabiegach, na czym polegały zabiegi etc.), a nie odnosiły się do tego, czy świadek czuje się finansowo oszukany i dlaczego. Co do kilku fundamentalnych dla istoty czynu, o jakim mowa w art. 286 par 1 k.k. kwestii świadek był konsekwentny. I tak: zeznając pierwotnie i możliwie najbliżej zdarzeń podał, iż oskarżona była informowana o chorobie żony i nie chodziło tu o przeziębienie, tylko nowotwór stwierdzony u E. K. oraz, że oskarżona poinformowała małż. K., że stosowane przez nią leczenie może pomóc kobiecie. Świadek podał w szczególności, iż oskarżona najpierw przeprowadziła diagnostykę żony (opisywał podłączenie kobiety do jednego z urządzeń i je opisywał), a następnie po stwierdzeniu przez U. D., iż żona może przejść serię zabiegów, wykonywała je		

podłączając kobietę do innego urządzenia, co świadek kilkakrotnie widział z racji towarzyszenia żonie na zabiegach i małej powierzchni poczekalni i gabinetu, w której to poczekalni też znajdowały się urządzenia. Kiedy zeznawał po raz drugi, równie jednoznacznie i przekonująco twierdził, iż żona podczas pierwszej wizyty informowała oskarżoną o tym, iż jest chora na białaczkę i pytała się U. D., czy "jej" sprzęt może pomóc E. K., co oskarżona potwierdziła. Potem następują zeznania świadka składane już w toku dwóch postępowań sądowych, po upływie już bardzo znacznego czasu od okresu od przeprowadzanych zabiegów (pierwsze z 06.02.2018r., a drugie z daty 21.03.2019r.) Co istotne świadek po odczytaniu wcześniejszych depozycji potwierdził je, dalej konsekwentnie podając, iż oskarżona w rozmowie z nim i nieżyjącą E. K. twierdziła, iż posiada umiejętności do zdiagnozowania chorób w organizmie i stosowana przez nią metoda leczenia powinna przynieść poprawę stanu zdrowia chorej. Sąd rejonowy wskazał także w jakiej części i dlaczego odmówił wiarygodności zeznaniom K. K. tj. w kwestii tego, iż zachowanie oskarżonej spowodowało pogorszenie stanu zdrowia żony (w oparciu o wiedzę medyczną - opinię biegłych nie ustalono bowiem takiej faktycznej zależności). Nie stoją natomiast w sprzeczności z powyższym zeznania K. K. składane w dniu 06.02.2018r. (k.428), w których podaje, że wiedział z żoną, iż U. D. nie jest lekarzem, a alternatywnej metodzie stosowanej przez U. D. podjęli się wierząc, że jeśli nie pomoże żonie, to też nie zaszkodzi, co uczynili na własne ryzyko i

<p>odpowiedzialność. Przyznanie przez świadka świadomości w zakresie tego, iż metoda stosowana przez U. D. jest "alternatywną" medycyną stosowaną na własne ryzyko, a sama oskarżona nie jest lekarzem, nie przeczy przecież temu, iż oskarżona poinformowała klientów, że potrafi zdiagnozować chorobę i podjąć się jej niekonwencjonalnego leczenia, które powinno E. K. pomóc.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej U. D., ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec ustalenia, iż sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w sprawie nie zaistniały podstawy do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej. Brak także przesłanek, o jakich mowa w art. 437 § 2 k.p.k. warunkujących jego uchylenie.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku, w zakresie tego ile razy i jakich kwot K. K. żądał od oskarżonej oraz dlaczego,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Jak wynika z ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy, oskarżona jest winna popełnienia przestępstwa</p>		

oszustwa, a zeznania świadka K. K. - poza częścią zeznań dotycząca ostatecznych skutków leczenia jego żony - zostały uznane za wiarygodne (także w zakresie, w jakim świadek przyznawał kierowanie do oskarżonej pism z żądaniem zapłaty). Tymczasem zarzut błędu w ustaleniach faktycznych apelant połączył z niezgodnym z treścią art. 7 k.p.k. uznaniem za niewiarygodne zeznań K. K., co do trzykrotnego wzywiania oskarżonej do zapłaty różnych kwot pieniędzy na ręce U. D.. Sąd Rejonowy nie ustalał tymczasem ani tego, ile dokładnie razy oraz jakich konkretnie kwot świadek żądał od oskarżonej. Kwestie te pozostawały poza zakresem jego rozważań i nie zostały wprost wyrażone ani w pisemnych motywach wyroku, ani w treści opisu przypisanego czynu. Pozostawały także bez wpływu na ogólną ocenę zeznań świadka K. K.. Z tego powodu zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczących tych kwestii jawi się jako nieuzasadniony, a poza tym nie mający wpływu na ostateczną treść wyroku.

Wniosek

Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej U. D., ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec ustalenia, iż sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w sprawie nie zaistniały podstawy do zmiany wyroku poprzez

<p>uniewinnienie oskarżonej. Brak także przesłanek, o jakich mowa w art. 437 § 2 k.p.k. warunkujących jego uchylenie.</p>		
<p>3.5.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku przez bezpodstawne uznanie, że oskarżona dokonała diagnozy i leczyła pokrzywdzoną</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ustalenia faktyczne, zgodnie z którymi oskarżona dokonała diagnozy i leczyła E. K. (1) znajdują swe oparcie w prawidłowo ocenionym materiale dowodowym w postaci zeznań męża chorej K. K. (3), a pośrednio także córki A. K. i męża oskarżonej K. D. , a ponadto oględziny przedmiotów. O owym "leczeniu" zeznaje nawet świadek K. D. , który sam przyznaje, iż E. K. (1) została podpięta do urządzenia M., które skanowało organizm i stwierdzało, co jest pacjentowi oraz wskazywało program, jaki należy wobec niego zastosować tj. uruchomić wobec E. K. na drugim urządzeniu D. C.. Zastosowanie go łączyło się z podłączeniem pacjenta pod napięcie elektryczne. Za ową diagnozę, a potem zastosowanie w/w urządzeń tj. podpinanie do napięcia E. K. (1) ponosiła opłaty, jej wizyty miały cykliczny charakter, a nazwy, oznakowania i instrukcje wyrobów, których używała oskarżona sugerowały, iż są to urządzenia o medycznym, czy paramedycznym charakterze. Świadek K. K. konsekwentnie natomiast zeznawał o "zdiagnozowaniu" żony na pierwszej wizycie, opisywał gdzie i</p>		

co jej podłączono oraz wskazywał na odrębną opłatę od dokonania tej diagnozy, a potem jej leczeniu przy użyciu w/w urządzenia. Wizyty jego i chorej na białaczkę żony nie miały charakteru towarzyskiego. Łączyły się z nadzieją na poprawę stanu zdrowia chorej, także wobec zapewnień samej oskarżonej. W żadnym także wypadku nie chodziło o zastosowanie ziół, czy rozmów z pacjentem jako metod dodatkowego leczenia, czy psychicznego jego wsparcia. Wiarygodnie, konsekwentnie i logicznie K. K. podawał, iż działania, jakich wobec jego żony podjęła się oskarżona, miały leczniczy charakter tj. oskarżona poinformowała małż. K., iż stosowana przez nią metoda leczenia może pomóc w schorzeniu E. K. czyli w leczeniu jej choroby nowotworowej. Jedyna niekonsekwencja w zeznaniach K. K. dotyczy jedynie tego, jakiego rodzaju dokumenty małż. K. okazywali U. D. podczas pierwszej wizyty. Ostatecznie świadek przyznał, iż wówczas oskarżonej okazano jedynie ostatnie wyniki badań, a nie całą dokumentację lekarską, albowiem takową w/w nie dysponowali - jadąc po raz pierwszy do oskarżonej, bardziej chcieli najpierw zobaczyć, co takiego proponuje ta osoba i jej firma. Doszło wówczas do okazania tylko bliżej nieokreślonych ostatnich wyników badań, lecz dla istoty w sprawie istotnym jest jedynie to, iż E. K. (1) poinformowała wówczas U. D. iż ma nowotwór i choruje na białaczkę, a oskarżona mimo to dalej twierdziła, iż może podjąć się próby diagnozowania i leczenia E. K..

Wniosek

<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie U. D., ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec ustalenia, iż sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w sprawie nie zaistniały podstawy ani do z uniewinnienia oskarżonej, ani do uchylenia zaskarżonego wyroku. Dodatkowo nie spełniono przesłanek, o jakich mowa w art. 437§ 2 k.p.k.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 286 § 1 k.k w zw. z art. 12 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zdaniem apelanta sąd rejonowy nie poczynił jakichkolwiek ustaleń w zakresie znamion strony podmiotowej przypisanego przestępstwa, co w jego ocenie wynika z treści pisemnych motywów wydanego orzeczenia, a opis przypisanego czynu nie zawiera pełnego zespołu znamion czynu, o jakim mowa w art. 286 § 1 k.k. Wbrew temu sąd odwoławczy zważył, iż po pierwsze: ustalenie tych znamion wynika z opisu przypisanego U. D. czynu, po drugie: działanie oskarżonej podjęte w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a</p>		

polegające na wprowadzeniu w błąd swojej klientki i jej męża, co do możliwości diagnozowania i podjęcia leczenia choroby E. K. przy użyciu określonych wycofanych z obrotu wyrobów, wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a po trzecie: aktualnie brak spełnienia przy sporządzaniu pisemnego uzasadnienia wydanego wyroku wymogów, o jakich mowa w art. 424 k.p.k. nie może być podstawą do jego uchylecia. Sąd odwoławczy zważył, iż uzasadnienie wyroku wydanego w sprawie II K 734/18 faktycznie jest mocno oszczędne w swej treści. Tym nie mniej, jest jednak na tyle zrozumiałe, że pozwala na ocenę prawidłowości wyciągniętych przez sąd meriti wniosków i dokonanych ustaleń faktycznych. Nie ma racji skarżący gdy podnosi, iż skro logicznym jest, że osoba od lat i nieskutecznie lecząca się na chorobę nowotworową "nie liczy już na cud", to brak podstaw do uznania, iż oskarżona wprowadziła E. K. (1) w błąd (co do możliwości jej leczenia). Słusznie bowiem ustalono, iż wprowadziła ją w błąd - informując właśnie o możliwości diagnozowania jej choroby i możliwości pomocy w jej leczeniu. Okolicznościami towarzyszącymi przekazaniu takiej informacji było prowadzenie działalności paramedycznej, gdzie wykorzystywano urządzenia wycofane z obrotu i używania i gdzie ich nazwy, wygląd, oznakowanie etc. sugerowały jakieś medyczne i legalne zastosowanie. Istotnie tego rodzaju działalności paramedyczne są nadal wykonywane, być może także przy użyciu urządzeń wymienionych w punkcie I aktu oskarżenia. Oskarżonej nie można byłoby postawić zarzutu z art. 286 § 1 k.k. i celowego wprowadzenia w błąd jedynie wówczas, gdyby

informowała swoich klientów, w tym także E. K. (1), iż jej urządzenia są wycofane z obrotu i używania, a ona sama nie może "diagnozować" przy ich użyciu chorób i podejmować próby ich "leczenia", lecz co najwyżej może stosować metodę paramedyczną związaną z podłączaniem osób do napięcia elektrycznego - bez możliwości określenia w oparciu o dostępną naukę skutków stosowania powyższego w chorobie nowotworowej. Nie ma także racji apelant gdy wywodzi, iż opis przypisanego U. D. czynu nie zawiera pełnego zespołu znamion czynu, o jakim mowa w art. 286 § 1 k.k., albowiem pomija w swej treści sformułowanie " w celu osiągnięcia korzyści majątkowej". Istotnie opis przypisanego czynu wprost nie zawiera tych słów, ale też jego pełny opis, gdzie wskazuje na działanie ze z góry powziętym zamiarem oraz w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (która sama w sobie ma na celu - co do zasady - osiągnięcie finansowych korzyści), a dodatkowo prowadzącym do wyłudzenia określonej, wyrażonej w pieniądzu kwoty, dostatecznie wskazuje na taki cel działania sprawcy. Znamiona czynu nie muszą bowiem być powielone zgodnie z ich kodeksowym brzmieniem, lecz wystarczy, by logicznie wskazywał na nie pełen opis czynu. Dla przyjęcia realizacji znamion przestępstwa nie jest wymagane powtórzenie w opisie czynu słów ustawy, choć w praktyce orzeczniczej w taki sposób znamiona przestępstwa są zazwyczaj oddawane. Przepis art. 413 § 2 pkt 1 KPK nie wprowadza jednak takiego wskazując, że wyrok skazujący powinien zawierać dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu.

Za spełniające to kryterium przyjmuje się posłużenie takimi sformułowaniami, które w sposób niebudzący wątpliwości odpowiadają treści poszczególnych znamion przypisanego przestępstwa, wskazują zatem, w czym wyrażało się ich wypełnienie. Powyższe oznacza, że do uchybienia regulacji art. 413 § 2 pkt 1 KPK nie dochodzi, niejako automatycznie, w przypadku pominięcia ustawowego określenia znamion czynu zabronionego w opisie czynu przypisanego, ale wtedy, gdy opis ten nie mieści się w sferze pojęć, które można odnieść do tych znamion. Tym samym ocena, czy opis czynu obejmuje wszystkie znamiona przestępstwa nie może sprowadzać się do prostego sprawdzenia, czy użyto w nim słów ustawy, ale analizie podlega jego zawartość pod kątem ustalenia, czy czyn narusza konkretną normę sankcjonowaną - tak przykładowo wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 2019 r., wydane w sprawie II AKa 39/19 (opubl. Legalis Numer 2243023). Potwierdzeniem możliwości zamiany znamienia: " w celu osiągnięcia korzyści majątkowej" innym opisem jest także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2019 r. wydane w sprawie V KK 599/18, zgodnie z którym: "Wprawdzie określony w art. 286 § 1 KK występki oszustwa jest przestępstwem umyślnym i kierunkowym, co oznacza, że można je popełnić wyłącznie „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”, to jednak w jego opisie w wyroku skazującym nie jest niezbędne powołanie in extenso przytoczonego wyżej ustawowego zwrotu. Przy konstruowaniu opisu przestępstwa oszustwa wystarczającym jest

<p>użycie wyrażenia znaczeniowo równorzędnego, np. „wyłudzić” albo zastąpienie słów ustawy takim stwierdzeniem, które swą treścią adekwatnie wypełnia znaczenie tego znamienia, to znaczy działania „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Wystarczające zatem jest użycie w opisie przypisanego skazanemu przestępstwa, sformułowania „wiedząc, iż weksle te, pierwotnie wystawione i podpisane jako weksle in blanco przez prokurenta pokrzywdzonej spółki zostały wypełnione niezgodnie z wolą podpisanego”. (opubl. Legalis Numer 1872486).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie U. D., ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec ustalenia, iż sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w sprawie nie zaistniały podstawy ani do z uniewinnienia oskarżonej, ani do uchylenia zaskarżonego wyroku. Dodatkowo nie spełniono przesłanek, o jakich mowa w art. 437§ 2 k.p.k.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Zarzut obraży przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść tj. art. 410 k.p.k. poprzez ustaleniu okoliczności, nie mającej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W ocenie obrońcy okolicznością, którą ustalił sąd meriti, a która nie ma poparcia w dowodach jest świadomość oskarżonej w zakresie tego, iż urządzenia przez nią stosowane nie mają żadnych właściwości terapeutycznych. Tymczasem owo ustalenie wynika z całokształtu sprawy. Oskarżona to osoba wykształcona, która prowadziła działalność paramedyczną. W tej sytuacji jest nielogicznym, by nie miała świadomości o legalności, bądź też jej braku w zakresie używania posiadanych wyrobów do takiej właśnie działalności. Ponadto sama oskarżona zaprzeczyła, by urządzenia, którymi się posługiwała posiadały właściwości lecznicze . Istota czynu sprowadzała się właśnie do tego, iż wiedząc o tym, jednocześnie informowała pokrzywdzoną i jej męża, że takowe posiadają, bo może przy ich użyciu zdiagnozować E. K. i podjąć próbę leczenia jej choroby. Zapis zawarty w uzasadnieniu o "wewnętrznym" przekonaniu oskarżonej, a dokładnie braku podstaw do takiego, zgodnie z którym stosowane przez nią urządzenia mają właściwości lecznicze, dotyczy hipotetycznej sytuacji i jest tylko dodatkowym argumentem sądu.</p>		
Wniosek		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie U. D., bądź o	# zasadny	

<p>uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do zmiany wyroku, bądź jego uchylenia, z powodów wobec poprawności ustaleń faktycznych i przyjętej kwalifikacji prawno-karnej czynu. Brak przesłanek, o jakich mowa w art. 437 § 2 k.p.k.</p>		
<p>3.8.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary i środka karnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wymierzona oskarżonej kara należyte uwzględnia okoliczności sprawy, w tym okoliczności łagodzące takie jak uprzednia niekaralność i wysokość szkody. Kara orzeczona została w dolnych granicach ustawowego jej zagrożenia, można rzec niemal w wysokości minimalnego zagrożenia określonego w art. 286 § 1 k.k. Z drugiej strony sprawca działał na przestrzeni dwóch miesięcy, a osobą pokrzywdzoną była ciężko chora kobieta, szukająca każdego możliwego ratunku dla siebie w kryzysowej sytuacji, w jakiej się znalazła, a o której wiedział U. D.. Czyn został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść tą sprawca uzyskał, co uzasadniało orzeczenie grzywny. Ilość dziennych stawek odpowiada</p>		

stopniowi społecznej szkodliwości i winie oskarżonej, a wysokość dziennej stawki jej możliwością finansowym. Tak orzeczona kara pozbawienia wolności (z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) i kara grzywny nie noszą cech rażącej niewspółmierności, a tylko wówczas kara podlegałaby zmianie w toku postępowania odwoławczego.

Zasadnym okazał się natomiast zarzut rażącej represji karnej związanej z orzeczeniem wobec U. D. przypadku dowodów rzeczowych w postaci wszystkich urządzeń, jakimi w ramach swojej działalności gospodarczej posługiwała się oskarżona. Sąd odwoławczy zważył, iż ich zatrzymanie w sprawie w charakterze dowodów rzeczowych nastąpiło wówczas, gdy oskarżonej postawiono zarzuty m.inn. z art. 92 ust. 1 ustawy o wyrobach medycznych. Na etapie postępowania, kiedy zatrzymywano owe wyroby, oskarżyciel publiczny stał na stanowisku, iż wszystkie one są wprowadzone na rynek bezprawnie i przy ich pomocy sprawca (U. D.) dopuścił się przestępstwa. W takim ujęciu zatrzymane wyroby byłyby wytworzone jako stricte służące do popełnienia przestępstwa, w ramach prowadzonej działalności i wbrew ustawie o wyrobach medycznych i można by rzec - nie służyły do niczego więcej. Ostatecznie jednak oskarżonej przypisano przestępstwo oszustwa. Zatrzymane wyroby (a przynajmniej ich część), wymienione w pkt 4 wyroku tj. trzy urządzenia D. C. Z. posłużyły do jego popełnienia, ale samo ich posiadanie, czy używanie nie jest bezprawne. E. K. (1) była podłączana do któregoś z w/w wymienionych

<p>urządzeń, bądź do każdego z nich - nie ustalono tego dokładnie, co należy poczytać na korzyść w/w orzekając w przedmiocie urządzeń typu D.. Ponadto o rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. stanowi nie tyle sama wymierzona kara, co zastosowana represja karna. W ocenie sądu odwoławczego, wystarczającym dla celów kary i okoliczności sprawy, jest wymierzona U. D. kara z jednoczesnym uchYLENIEM zastosowanego wobec oskarżonej środka karnego w postaci przepadku zatrzymanych przedmiotów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie o uchYLENIE wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec zarzutu rażącej niewspółmierności kary, zasadnym byłby jedynie wniosek o zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec U. D. kary w niższej wysokości, bądź innego rodzaju, bądź uchYLENIE zastosowanego środka karnego bądź kompensacyjnego.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Ustalenie, zgodnie z którym U. D. (1) dopuściła się przestępstwa oszustwa, polegającego na tym, iż w okresie września i października 2014r. w miejscowości S., działając ze z góry powziętym zamiarem prowadząc działalność gospodarczą (...) wprowadziła E. K. (1) i K. K. (3) w błąd w ten sposób, że wykonała diagnostykę, a także leczenie choroby E. K., którym była choroba nowotworowa, przy użyciu urządzenia D. C. Z., które nie miało możliwości leczenia i diagnozowania schorzeń, przez co wyłudziła pieniądze w kwocie 1600 złotych.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Żaden z podniesionych zarzutów nie okazał się zasadny (o czym mowa powyżej), a w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności, które sąd odwoławczy winien uwzględnić z urzędu, uzasadniające uchylene bądź zmianę wyroku.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
uchylene orzeczenia o srodku karnym w postaci przepadku dowodów rzeczowych w postaci pisanych trzech urządzeń typu D. C. Z. oraz urządzenia M. z tokenem i słuchawkami na rzecz Skarbu Państwa (punkt 4 wyroku sąd I instancji) i nakazanie w oparciu o art. 230 § 2 k.p.k. ich zwrot oskarżonej U. D. (1)	
Zwiążle o powodach zmiany	

<p>Orzeczenie środka karnego w postaci przepadku urządzeń wymienionych w pkt 4 wyroku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - których posiadanie i używanie nie jest nielegalne, - które stanowiły źródło dochodów oskarżonej (oskarżona wykorzystywała je w ramach prowadzonej działalności gospodarczej), - których wartość, jest zdecydowanie wyższa aniżeli wysokość wyrządzonej szkody, - wobec oskarżonej, co do której orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i karę grzywny, - w sytuacji dodatkowego braku ustalenia, czy E. K. (1) była podłączana do wszystkich trzech urządzeń typu D., - jawi się jako rozstrzygnięcie zbyt surowe i nieuzasadnione, - jednocześnie w aktualnej sytuacji zatrzymane w/w dowody, jako zbędne dla prowadzonego postępowania, należało zwrócić właścicielowi tj. oskarżonej U. D. (1). 	
--	--

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
ostatnie z rozstrzygnięć zawartych w wyroku sądu odwoławczego	Wobec nieuwzględnienia, co do zasady, obu apelacji wniesionych na korzyść oskarżonej U. D. (1), a skarżących wyrok w zakresie winy oraz sytuacji materialnej U. D. (która posiada dochód w postaci emerytury i unijnych dopłat oraz mienie w postaci domu z działką siedliskową, samochodu oraz 5 ha gospodarstwa rolnego), na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. obciążono oskarżoną kosztami procesu za postępowanie odwoławcze. Na wydatki poniesione w sprawie przez Skarb Państwa złożył się ryczałt w kwocie 20 złotych za doręczanie pism. O opłacie za drugą instancję orzeczono w oparciu o art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (z późn. zm.).

7. PODPIS

--

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie w zakresie winy, kary i środka karnego		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana